

HAYATIN İÇİNDEKİ; BİZ ÇALIŞANLAR...

Şükrü ASLANTAŞ

Cumhuriyet Üniversitesi

Eğitim hayatının sona ermesiyle, bilginin çalışma alanına aktarılması arasındaki fark o kadar büyük ki; çalışmaya yeni başlayan biri olarak bu zorluğu bizzat yaşamaktayım.

Ülkenin mühendisleri, mimarları, şehir planlamacıları yani üretkenleri ve teknik elemanları olarak yetişen biz mühendislik-mimarlık fakültesi öğrencileri, eğitim hayatımızda hep mezun olunca çalışmak istediğimiz alanları kendimiz seçer ve hayaller kurarız. Ama hiçte öyle olmuyor.

Mezuniyet sonrası, iş görüşmelerinde şartlar biranda altüst oluyor, kurduğumuz hayaller aklımızın ucuna bile gelmiyor. Diploma, askerlik, dil ve tecrübe başta olması gereken temel şartlar gibi gözüküyor. Fakat yeni mezunlar için tecrübe diye bir şeyin söz konusu olması bile mümkün olmuyor. İşverenin üst üste gelen; bana fazla parayı nasıl ne zaman ve ne kadar kazandırırın amaçlı soruları karşısında bizim çok iyi bildiğimiz (ezberletilen) Serbest Gibbst Enerjisi veya Hooke Kanunu gibi tanımlar, maddeler, şekil, grafik, yasa ve kanunlar vs. asla konuşulmuyor!

Dişelim ki tüm bunları hallettik, sonrası mı?

Çalıştığım firmanın şartları aslında genel olarak sektör ile aynı! Haftanın beş günü 08: 30-18: 30 arası ve cumartesi'de 15: 00'e kadar çalışma şartları altında çalışan biz mühendisler bırakın diğer alanlarda kendimizi geliştirmeyi, sosyal etkinliklerin bile çok uzağında kalıyoruz. Rutin bir hayat, monoton günler kısacası ücretli köleler topluluğu, sabahdan akşama kadar fabrikada, yollarda geçer zamanımız. Ama şunu da unutmamak gerek her şeyin alternatifini de üretmek zorunda olanlar bizleriz.

Ülkemizde istihdam alanları bizler için ortada: dökümhaneler, ısıtma tesisleri, kalite kontrol bölümleri gibi yerler ve en

son olarak ta yükselişte olan satış ve pazarlama alanları...

Sorumluluklarımız büyüktür ve risklidir. Çünkü teknik anlamda insan hayatının sürmesi için gerekli araç ve gereçleri üreten, işleyen bizleriz. Hayat bizim ellerimizde şekilleniyor. Bunu başta tüm çalışanlar ve mühendisler-mimarlar-şehir planacıları olarak biz çok iyi bilmek zorundayız.

Eğitim sisteminde bizlere öğretilen ÜRETİM ve ÜRETİM GÜÇ-

LERİ'NİN ne olduğuna birde her şeyin para olmadığı pencereden ve bizlere öğretilenlerin dışında bakalım. Çünkü bu terimlerin bu sistemde iyi tanımlanması gerektiğini düşünüyorum.

Genel anlamıyla: İnsanların maddi ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla tabiatla ki maddeleri insanlara yararlı hale getiren çalışmaya Üretim denir. Üretim sonunda ortaya çıkan maddelere de Ürün denir.

Herhangi bir yerde üretim olabilmesi için Üretim Güçlerinin olması gerektiğini ve Üretim Güçleri olmadan üretim olmayacağını, işçilerin yanı sıra biz mühendislerinde çok iyi bilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Genel olarak kısaca toplamak gerekirse Metalurji Mühendisleri başta olmak üzere tüm alanlarda çalışanlar olarak hayatın tüm bu zorluğuna sıkı bir şekilde hazırlanmamız gerektiğini, her şeyin toplumun/çevrenin sağlığına ve yararına olması gerektiğini, bunun içinde dayanışma ve paylaşım içinde olmamız gerektiğini asla ama asla UNUTMAMALİYİZ!

